

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/286/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212200087
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212200087.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Údernicka č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Údernicka č. 5, Bratislava, proti odporcovi W. V., bytom G. cesta č. XXX, Z. nad Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 2 537,92 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 6C 7/2012-64 zo dňa 22. júna 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 217,74 Eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša, do troch dní.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 17,59 Eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1-3 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 145,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože konanie bolo zastavené. Z tohto dôvodu nemá právo na náhradu trov konania ani vedľajší účastník.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 217,74 Eur. Uplatnil si i trovy odvolacieho konania 58,25 Eur. Namietal nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Súd mal, podľa jeho názoru, na vec aplikovať § 146 ods. 2 O.s.p. a uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť mu trovy konania, pretože procesne zaviniť zastavenie konania späťvzatím návrhu bez udania dôvodu. Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. súdom prvého stupňa na danú vec je nenáležitá. Účelom tohto ustanovenia je výnimočne zmierniť dôsledky právnych noriem zavedením moderačného absolučného práva. Ide napríklad o prípady charakteristické sociálnym aspektom, keď povinný účastník nemôže z objektívnych dôvodov trovy konania zaplatiť, pričom sa zohľadňujú osobné, majetkové a iné pomery účastníkov, ich postoj v konaní a ďalšie okolnosti. Dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa je popretie princípu spravodlivosti a sťaženie postavenia vedľajšieho účastníka v konaní. Vedľajší účastník trovy konania nezaviniť, len realizoval svoje ústavné práva, pričom jeho činnosť bola v súlade s účelom súdneho konania. Čo sa týka konkrétneho úkonu prevzatie veci a príprava zastúpenia, ide o dôležitý úkon, v rámci ktorého sa zisťuje evidencia veci na súde, zisťuje sa

dodávateľ a zahŕňa žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívne úkony advokáta a vyhotovenie písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu. V dôsledku úkonu vedľajšieho účastníka vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť. Z uvedeného vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi v konaní vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním, a ktorých výška bola vypočítaná v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Účelnosť trov právneho zastúpenia vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Záver súdu o tom, že združenie musí mať odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom, je nesprávny, pretože v takom prípade by členmi združenia mohli byť len osoby s právnickým vzdelaním, Tento záver tak popiera i ústavné právo každého združovať sa s inými osobami. I z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že právo na právnu pomoc majú i právnické osoby a v tomto smere poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB proti Spolkovej republike Nemecko a viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka- združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnuté pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je totiž zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá, a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/58/2012, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 69,91 Eur.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, vo výroku o vrátení časti súdneho poplatku a vo výroku o nepriznaní trov konania účastníkom. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov, vrátane vedľajšieho účastníka, nemá právo na ich náhradu, pretože konanie bolo zastavené.

Odvolací súd sa s týmto právnym posúdením súdom prvého stupňa nestotožňuje.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal

návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 2 537,92 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 2 253,78 Eur od 13.04.2007 do zaplata a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.06.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Súd prvého stupňa potom vec nesprávne právne posúdil, keď svoje rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., hoci na vec bolo nutné aplikovať ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p., v zmysle ktorého je navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania. Podľa názoru odvolacieho súdu pritom vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek iná fyzická alebo právnická osoba zúčastnená na občianskom súdnom konaní, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 217,74 Eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyni domáhal zaplata 2 537,92 Eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 101,25 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k návrhu dňa 14.06.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 202,50 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 Eur x 2 úkony, t.j. spolu vo výške 15,26 Eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 217,76 Eur. Vedľajší účastník si však uplatnil len sumu 217,74 Eur, ktorú mu súd i priznal, keďže nemohol ísť nad rámec jeho návrhu a priznať mu viac.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal ich náhradu vo výške 17,59 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 217,74 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 19,92 Eur, znížená na 1 - icu základnej sadzby, t.j. 9,96 Eur za podanie odvolania dňa 26.07.2012, režijný paušál 7,63 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 17,59 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.